

۱۵-۵۴۱۵

نمایش نامه

و شاه‌های ونیزی

نویسنده: کاسا و گاردونی

مترجم: سیم نادر

www.ketab.ir

سینشناسه	: گلدونی، کارلو، ۱۷۹۳-۱۷۰۷ م. Goldoni, Carlo
عنوان و نام پدیدآور	: دو قلوهای ونیزی / نوشته کالو گلدونی ؛ مترجم صنم نادرک.
مشخصات نشر	: تهران: آواز، ۱۳۹۶.
مشخصات ظاهری	: ۱۳۳ ص: ۱۲/۵×۲۱/۵ س.م.
شابک	: 978-600-8698-10-4
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
یادداشت	: عنوان اصلی: I due gemelli veneziani, 2011.
موضوع	: نمایشنامه ایتالیایی -- قرن ۱۸ م.
موضوع	: Italian drama -- 18th century
شابک افزوده	: نادرک، صنم، ۱۳۴۴ - مترجم
رد پند	: PQ۲۷۱۱/د۹/۱۳۹۶
رده بک دیویی	: ۸۵۲/۶
شماره کتابخانه ملی	: ۴۷۲۰۸۱۳

دو قلوهای ونیزی

پدیدآورنده

مترجم

مشخصات نشر

طراح جلد

ویراستار

مشخصات ظاهری

موضوع

نوبت چاپ

سال چاپ

تیراژ

شابک

قیمت

کارلو گلدونی

صنم نادرک

تهران، آواز

امیدعلی کیان پور

فرشته فرشاد

۱۳۳ صفحه

نمایش نامه

اول

۱۳۹۶

۱۰۰۰

۹۷۸-۶۰۰-۸۶۹۸-۱۰-۴

۱۲۰۰۰ تومان

پیشگفتار

در سال‌های اطراف ۱۷۳۰ اقتصاد «ونیز»^۱ رو به انحطاط بود، اما سالن‌های تئاتر آن با هنر کمدی مملو از جمعیت بود. در آن وقت ونیز یکی از پایتخت‌های فرهنگی اروپا به حساب می‌آمد و زمینه مناسبی بود تا ایده‌های روشنفکرانه از آنجا شروع به گسترش کنند. تئاتر «گلدونی»^۲ در همین وقت به وجود آمد.

با کمک کسانی که در کلاس جدیدی از بورژواها روشن شد که خود را بخشی از جامعه پیشرفته‌ای دانستند که از جامعه‌های زشت سنتی خسته شده بودند.

یکی از خوش‌شانسی‌های گلدونی همین بود که در ونیز متولد شده بود و بسیاری از همکارانش البته به فقط به جهت اینکه بخواهند سردمدار حرکتی نو باشند، اما از او حمایت می‌کردند، درست مثل یاران او در تئاترهای «کالیبرو»^۳، «ایمر»^۴ و «مدباک»^۵ در همین دوران بود که گلدونی انزجار خود را بارها نسبت به کمدی‌های سنتی که در صحنه برده می‌شد و همچنین نسبت به کلیشه‌های سفت و سخت و ماسک‌های مکانیکی ابراز کرده بود و به مردم ونیز نوید کمدی جدید را می‌داد که ریشه‌هایش را در منطق‌های عقلانی دوانده بود. خود او درام‌نویس ما از آن ایده‌ها تغذیه می‌کرد. این اصلاحات، ایده‌های کمدی وقت را دگرگون کردند. «گلدونی» به عنوان یک آدم تئاتری به

1. Venezia

2. Carlo Goldoni

3. Calibro

4. Imer

5. Medebach

تمام نیازهای تماشاجی واقف بود، مخصوصاً در ونیز آن سال (۱۷۳۰) که مملو از آدم‌های بورژوا بود.

گلدونی بر پایه قراردادهای سفت و محکم، هنر کمدی را اساساً تغییر داد. در وهله اول استفاده از ماسک را که تماشاجی دیگر با آن ارتباط برقرار نمی‌کرد، کنار گذاشت و به این ترتیب شخصیت‌هایی خلق کرد که هر کدام از روانشناسی خاص خود برخوردار بودند، و اغلب از آدلهایی که به طور حقیقی در ونیز وجود داشتند، ایده گرفت.

شخصیت‌های خلق شده «گلدونی»، شخصیت‌های مجزایی نبودند بلکه به درجه‌بندی‌ها دائماً در تعامل بودند و به این ترتیب بخشی از جامعه را که آن زندگی می‌کردند، نشان می‌داد، جامعه‌ای که همگی اعم از اشراف، بورژوا، خدمتکاران و غیره... همگی با هم در ارتباط مستقیم بودند.

در هنر کمدی پیشین بازیگران بداهه‌پردازی می‌کردند و وقتی با استقبال تماشاجی نسبت به جسم کلمه یا حرکتی مواجه می‌شدند، آن را برای همیشه تکرار می‌کردند تا جایی که تماشاجی دیگر تحمل دیدن و شنیدن آن را نداشت، اما «گلدونی» برای اولین بار به بازیگران نمایش‌نامه‌ای داد تا از روی آن به طور کامل و دقیق کار کنند. البته این کار را آرام آرام به آن‌ها آموخت.

گرچه بعدها «گلدونی» به شهرت رسید اما در ابتدا نسبت به همین سادگی‌ها نیز نبود، مخصوصاً اینکه تئاتر او همیشه طبقه اشراف، جامعه را نقد می‌کرد و مجبور بود در ابتدا فضای کارش را به «پالرمو»^۶، «فلورانس»^۷ و «ناپل»^۸ نسبت دهد. او در ابتدا با تماشاجی که به شوخی‌های سخیف عادت کرده بود نیز مشکل داشت و مجبور شد قواعد خود

6. Palermo

7. Palermo

8. Napoli

را آرام آرام به آنها القا کند. با تمام آنچه که گفته شد، می‌توان نقش بی‌مانند «گلدونی» و تأثیر او در دنیای تناتر را تک دانست. نمایش‌نامه‌ای که پیش رو دارید، بی‌شک یکی از زیباترین و خوش‌ریتم‌ترین آثار نگاشته شده اوست؛ نمایش‌نامه‌ای که می‌تواند به راحتی به تمام فصول زمانی تعلق داشته باشد. چرا که نیازهای انسانی همواره همین‌ها هستند و فقط حالت و سبک‌شان بسته به مکان و زمان تغییر می‌کند.

www.ketab.ir